

BOG

AMDUAT - EN ILTMASKINE

(/BOEGER/AMDUAT-EN-ILTMASKINE)

Af

Harald Voetmann Christiansen (/forfattere/harald-voetmann-christiansen) (2018)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A53938833)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/amduat-en-iltmaskine) for at anmelde BASIS%3A53938833)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/amduat-en-iltmaskine&title=Amduat%20-%20en%20iltmaskine)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/amduat-en-iltmaskine&status=Amduat%20-%20en%20iltmaskine+https://litteratursiden.dk/boeger/amduat-en-iltmaskine)

u=https://litteratursiden.dk/boeger/amduat-en-iltmaskine&title=Amduat - en iltmaskine) url=https://litteratursiden.dk/boeger/amduat-en-iltmaskine&status=Amduat - en iltmaskine+https://litteratursiden.dk/boeger/amduat-en-iltmaskine)

Ved en smuk sammenskrivning af to fortællinger – en gammel ægyptisk myte og en nutidig afsked med sin far – har Voetmann begået et melodisk, drømmende og nærværende værk.

TAGS: **DØDEN (/TAXONOMY/TERM/13728)** **FAR-SØN FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/3011)**

ANMELDELSE

(/users/maria-guldager-rasmussen)

Af Maria Guldager Rasmussen (/users/maria-guldager-rasmussen)

Skribent
05 mar. 18

Ved en smuk sammenskrivning af to fortællinger – en gammel ægyptisk myte og en nutidig afsked med sin far – har Voetmann begået et melodisk, drømmende og nærværende værk.

Harald Voetmann har for længst slået sit navn fast som en ny og spændende stemme i dansk litteratur. Med sin nyeste udgivelse 'Amduat. En iltmaskine' demonstrerer forfatteren, at han også behersker den lyriske fremstilling. Bogen, som kort fortalt er en sammenskrivning af en ældgammel ægyptisk myte og hans fars dødsleje i en seng på Holbæk Sygehus, er trykt i Voetmanns egen håndskrift, hvilket er en meget afgørende del af oplevelsen.

Det er ikke første gang, Voetmann henter stof fra forgange tider som antikken og middelalderen, og det er heller ikke første gang, Voetmann vier kroppen og det kropslige stor opmærksomhed. Og indledningsvis var jeg ærligt talt spændt på, hvordan fortællingen om den ægyptiske solguds rejse gennem dødsriget om

natten og de sidste timer ved farens dødsleje, kunne komme til at komplettere hinanden. Ikke desto mindre er det et både drømmende, nærværende, smukt og ualmindelig melodisk værk, Voetmann har begået.

Fortællingen om solguden, der i løbet af 12 timer passerer gennem en underjordisk verden i en båd, bliver forunderligt nærværende, når virkelighedens tildragelser væver sig ind i den. De væsner, den ægyptisk gud måtte støde på undervejs, udgøres fx af sygehusets personale, og den drømmeagtige tilstand, der hersker i underverdenen, bliver ulykkeligt håndgribelig gennem farens konfuse tilstand, hvor han falder ind og ud af bevidstheden. Det er på den ene side dybt ulykkeligt, når sønnen prøver at forklare sin far, at han ikke må fjerne droppet i hånden, og det er vigtigt, han beholder iltmasken på. Og på den anden side er der noget naturligt, cyklisk og accepterende ved scenariet:

Jeg rettede på din maske.

Dit hoved var faldet ned fra puden.

Så afpillet og ødelagt at se på.

Mor viste mig, at man kunne dø ung.

Du viste mig, hvor gammel man kan blive.

I mit ansigt ser jeg jeres.

I jeres ser jeg mine børn.

Den melodiske rytme er sine steder så veludført og konkret, at jeg opdagede, at jeg sad og hviske-talte teksten for mig selv. Man får simpelthen lyst til at sige den højt. Og de sidste strofer inden faren i den 12. time dør, kan endda synges på melodien til "Jeg ved en lærkerede", om man vil.

Jeg er meget betaget af bogen og som tidligere nævnt, er det noget ganske særligt at læse teksten med Voetmanns egen håndskrift. Jeg kan næsten se ham for mig, siddende med en notesbog på knæene ved siden af sin fars seng, mens iltapparatet hvæser rytmisk. Der er noget virkelig smukt i det meget uskønne. Dét har Voetmann formået at formidle.

BOGDETALJER

Andre bøger af Harald Voetmann Christiansen